

ціента економічності використання матеріалів в порівнянні зі встановленими нормами, системи приватних показників сировиноємності, топлівоємності, енергоємності і т.д.) і зробити їх факторний аналіз.

Далі має сенс визначити потребу в обігових коштах на основі планованого обсягу виробництва і реалізації з використанням розрахункових нормативів по окремих групах обігових коштів і в цілому по агропромисловій організації.

Таким чином, існуюча система оцінних показників дозволяє розкрити резерви для зростання оборотності і рентабельності обігових коштів, а також скоротити тривалість виробничого і фінансового циклів.

В ході управління оборотними активами необхідно завжди пам'ятати про те, що кожна із складових частин оборотних активів має свої особливості :

обґрунтування запасів повинне робитися на основі розрахунку оптимальної партії постачання і середньодобового залишку з урахуванням ефективної системи контролю за їх рухом;

управління дебіторською заборгованістю має на увазі не лише аналіз динаміки її стану, питомої ваги, складу і структури за попередній період, але і формування кредитної політики по відношенню до покупців продукції, систему кредитних умов, а також систематичний контроль дебіторів;

управління грошовими коштами передбачає не лише контроль рівня абсолютної ліквідності, але і оптимізацію середнього залишку усіх грошових коштів на основі розрахунків операційного, страхового, компенсаційного і інвестиційного резервів.

При цьому контроль за рухом грошових потоків повинен здійснюватися відповідно до бюджету надходжень і витрачань грошових коштів в усунення касових розривів.

ОПОДАТКУВАННЯ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Куторай Н.Г.

Науковий керівник – Карпушенко М.Ю., канд. екон. наук, доцент

Проблеми оподаткування суб'єктів малого підприємництва України щодо скасування в Україні спрощеної системи оподаткування взагалі. Тому необхідно проаналізувати альтернативу спрощеній системі.

У науковій літературі теоретичні і методологічні аспекти концепції вибору системи оподаткування розглядалися такими вченими, як Ю. Б. Іванов, Атамас П. Й. та ін.

Але, питання щодо використання загальної системи оподаткування малими підприємствами остається відкритим більшість вчених та видатних економістів України вважають використання строщеної системи оподаткування більш доцільним.

Згідно норм ПК загальна система оподаткування передбачає для малих підприємств сплату податку на прибуток у розмірі 18% від розміру прибутку, для підприємців - податку на доходи фізичних осіб, який також складає 18% від розміру чистого прибутку. Окрім цього, платники податку, які застосовують загальну систему оподаткування за умови перевищення обсягу доходів за рік 1 млн. грн. повинні зареєструватися як платники ПДВ за ставкою 20%.

Альтернативою загальній системі оподаткування є спрощена система оподаткування, яка може застосовуватися як підприємцями, так і підприємствами - суб'єктами малого підприємництва. Найбільш широкі можливості дає реєстрація платником єдиного податку 3 групи єдиний податок для 3 групи платників складає 3% від розміру доходів якщо суб'єкт підприємницької діяльності є платником податку на додану вартість (далі - ПДВ) та 5% від розміру доходів у разі, якщо ПДВ включається до складу єдиного податку. На перший погляд ставка 3% є більш приємною, ніж 18%. Але аналіз розрахунків свідчить про інші висновки. Припустимо, що підприємство отримувало доходи у розмірі 50000 грн. кожного місяця, рівень рентабельності продажів (співвідношення прибутку та доходів) коливався від 0% до 45%. Розмір ПДВ в рахунок не приймається, оскільки його розмір однаковий в обох випадках.

Розмір сплаченого єдиного податку та податку на прибуток за таких умов відобразимо на рисунку 1.

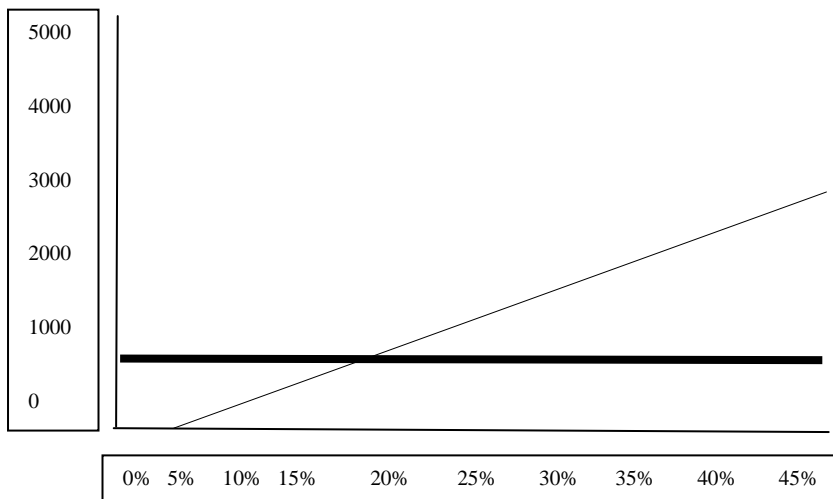

Рисунок 1 – Розмір податків підприємства за спрощеною та загальною системою оподаткування

Наведений рисунок свідчить, що при інших рівних вимогах застосування спрощеної системи є доцільним, якщо відношення прибутку до доходу складає більше 16,7%.

Тобто вибір системи оподаткування на підприємствах малого бізнесу є багаторівневим та дає можливість суб'єкту господарювання обрати найбільш вигідний для себе варіант.

ІНТЕГРОВАНА ЗВІТНІСТЬ ЯК ПОКАЗНИК ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Штих А.В.

Науковий керівник – Карпушенко М.Ю., канд. екон. наук, доцент

В сучасному світі безпека бізнесу вимірюється не тільки критеріями економічної ефективності та якості продукції і послуг, а також готовністю вирішувати соціальні проблеми. Останні роки дуже вагомим показником діяльності вітчизняних підприємств є його соціальні заходи. Проведення таких заходів є свідченням не тільки розвитку підприємства, але й можливості надавати певні блага суспільству.

Соціальна відповідальність повинна бути розкрита у вигляді показників, які найбільш широко характеризують діяльність підприємств.